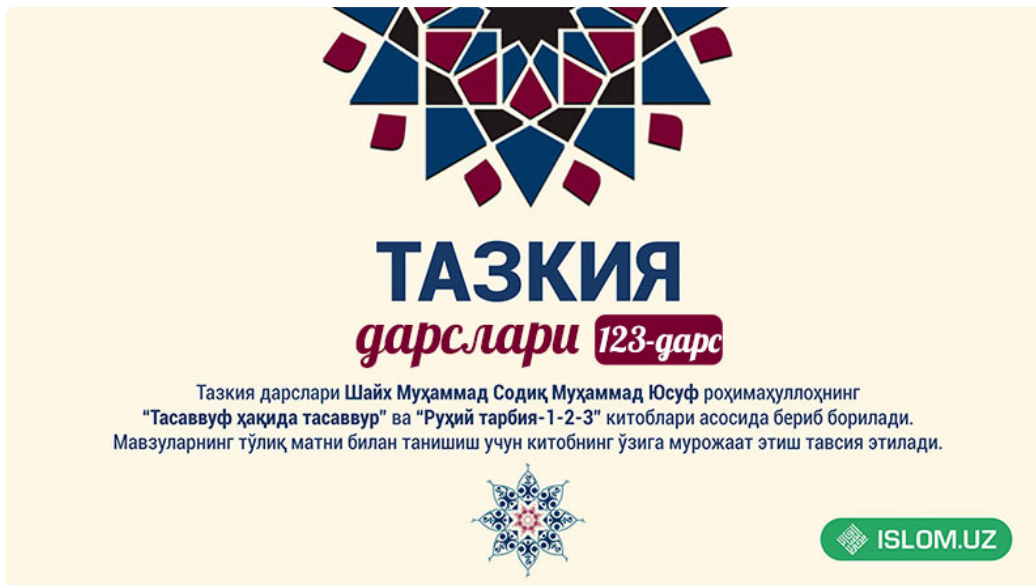

Тазкия дарслари (123-дарс). Ғийбатчилар жазосиз қолмайдилар

13:00 / 13.02.2021 3233

Саккизинчи офат – ғийбат.

«Ғийбат»нинг луғатдаги маъноси бир нарсанинг кўздан тўсилишидир.

Уламолар ғийбатни қуйидагича таърифлайдилар:

Журжоний айтади: «Ғийбат инсоннинг бор айбларини унинг йўқлигида зикр қилишдир».

Муновий уни «Ғойибнинг айбини зикр қилиш», деган.

Ғийбатнинг энг мукамал таърифи қуйидаги ҳадиси шарифда келгандир:

لَا أَقْبَهُ بِيْ غَلَا أَمْ هَلْ لَّوْ سَرَّ آي: لِي قُوهٌ أَنْ هُوَ عُلْ لَلْ يَضْرَرَةٌ رِيْبًا نَع
نُفٍ: لَقُوهٌ أَمْ يَخِيْفَانَا تِيْ أَرْفَأ: لِي قُوهٌ بِيْ أَمْ بَكَخَا كُرْ كُذ
هُوَ بَدَقَفٌ لُقُوتِ أَمْ هِيْفُ نَكِيْ مَلْنِ إْوَهُ تَبْتِغَا دَقَفٌ لُقُوتِ أَمْ هِيْفَانَا
دَوَادُ وَبَأْ هَاوَر

Имом Абу Довуд Абу Ҳурайра розияллоху анҳудан ривоят қилган ҳадисда қуйидагилар айтилади:

«Эй Аллоҳнинг Расули, ғийбат нима?» деб сўрашди. «Биродарингни ўзига ёқмаган нарса билан эслашинг», дедилар. Шунда:

«Биродаримда мен айтган нарса бўлса-чи, бунга нима дейсиз?»

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Мерожга чиққанимда мисдан бўлган тирноқлар билан юзларию кўксиларини тирнаётган бир қавмнинг олдидан ўтдим. Мен:

«Эй Жаброил, улар ким?» деб сўрадим.

«Булар у дунёда одамларнинг гўштини еб, обрўларини тўкканлар», деб жавоб берди».

Абу Довуд ва Аҳмад ривоят қилишган.

Мўмин-мусулмонлар ғийбатдан четланибгина қолмасдан, бошқа ғийбатчиларнинг оғзига уриб, ғийбатга йўл қўймасликка ҳаракат қилишлари ҳам матлубдир.

مَلَسَ وَوَيْلَ لَهِ لَوْلَا اَنَّ صَبَّ لَ لَوْلَا اَنَّ عِيْنَ هُجْلَ لَ اِنَّ سَنَ اِنَّ ذَا عُمْرَ نَبِ لَ هَسَ نَ عَ اَكْلَمَ اَنَّ عَ تَ وَ كَرَابَتَ لَ لَوْلَا اَنَّ عَبُّ هُ بِي عِي قَ فَا نُمَّ نَ اَنَّ مُمْ اَنَّ مَ حَ نَ مَ اَنَّ اَقَّ وَ بَ دِي رِي عِي شَبَّ اَنَّ مُمْ اَنَّ مَ عَ بَ نَ مَ وَ مَ نَ هَ جَ رَا نَ نَ مَ مَ اَي قَ لَ اَنَّ مَ وِي هُ مَ حَ لَ يَ مَ حَ يَ هَ اَوَّرَ . لَ اَنَّ اَنَّ مَ حَ رَ حَ يَ اَنَّ مَ نَ هَ جَ رَ سَ جَ اَنَّ عَ لَ اَنَّ عَ اَنَّ اَنَّ هَ سَ بَ حَ هَ نَ يَ شَ اَنَّ دَ مَ حَ اَنَّ

Саҳл ибн Муъоз ибн Анас Жуҳанийдан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Кимки бир мўминни ғийбатчи мунофиқдан ҳимоя қилса, қиёмат куни Аллоҳ таоло унинг гўштини дўзах ўтидан ҳимоя қилувчи фаришта юборади. Кимки бир мўминни сўкмоқчи бўлиб, уни ғийбат қилса, Аллоҳ таоло уни гапидан қайтмагунича жаҳаннам кўприги устида ушлаб туради», дедилар».

Аҳмад ривоят қилган.

Ғийбатчига қулоқ солган киши унинг шериги ҳисобланади. Фақат унинг гапини тили билан инкор қилсагина, гуноҳидан қутулади. Агар очиқ инкор қилишдан қўрқса, қалби ила инкор қилсин ва гапни бошқа тарафга буришга ёки туриб кетишга ҳаракат қилсин.

«Руҳий тарбия» китобидан